

ECO-BUTLLETÍ

ASSOCIACIÓ Cerdanyola – VIA VERDA
www.viaverda.org

GENER 2008
viaverda@viaverda.org

**10^e
aniversari**
Associació Cerdanyola Via Verda

1997 - 2007

2008 -

**LLUITANT PEL TERRITORI
FENT PROPOSTES DE FUTUR**

10 ANYS DE CONSCIENCIACIÓ MEDIAMBIENTAL

10 anys, en són molts en la vida d'una entitat? Si parléssim del regne vegetal o de l'animal, dependria de l'exemplar escollit. Però, com jutgem una entitat? Suposem que pels seus objectius o la seva finalitat. Els objectius fixats en els nostres estatuts són, textualment, els següents:

- 1) la preservació del medi ambient i del patrimoni natural i cultural de Cerdanyola.
- 2) la conscienciació col·lectiva entorn al medi ambient i el desenvolupament equilibrat i sostenible. (m'inclino amb respecte perquè fa 10 anys s'expressessin en aquests termes, jo no hi era).
- 3) la col·laboració amb organismes públics oficials i amb tota mena d'organitzacions amb finalitats coincidents.

Per tant, queda clar que la vida d'aquesta entitat pot ser eterna, tret que un cataclisme mediambiental no faci desaparèixer Cerdanyola. És evident que els fundadors anaven bastant més enllà del fet de només preservar la Via Verda, aquest corredor/connectior biològic entre espais naturals que esdevingué el nostre emblema. Ben aviat van veure que havien d'actuar en diversos fronts: els terrenys del Centre Direccional (ara anomenat Plana del Castell) per on passa la Via Verda, que volien cobrir-los de totxo i ciment fins a Sant Cugat; el túnel d'Horta, que havia d'entrar en funcionament el 2004!!!; i el camp de golf que havia de contaminar el sòl de can Codina i can Canaletes a més de permetre'n ulteriorment una urbanització al voltant, dins de Collserola.

I què hem aconseguit durant tot aquest

temps? Per alguns molt poc; d'altres pensen que si més no es preservarà un quilòmetre de Via Verda. Cal seguir lluitant com fins ara, llegant a la posteritat un exemple de respecte de natura al bell mig de i separant dues poblacions. Pel que fa al túnel d'Horta, encara s'està debatent si s'arribarà a fer i, com a mal menor, si serà ferroviari. El camp de golf ja el vàrem enterrar fa anys, durant un Carnestoltes. Tot això pel que fa al primer objectiu. Evidentment que tot plegat ha estat possible gràcies a què força gent s'ha conscienciat de l'entorn on viuen, fins al punt que la nostra entitat va ser un dels factors decisius del canvi de govern que possibilita arribar on som ara.

Pel que fa al segon objectiu, també l'estem complint.

I finalment, quant al tercer i darrer objectiu, i en relació amb el túnel d'Horta, com amb els residus, la contaminació, etc. sempre hem de cooperar amb les entitats d'altres indrets amb els mateixos fins a aconseguir que els nostres. Tanmateix, hem de dir que amb els únics amb els quals ens és impossible d'entendre'ns, ja no dic cooperar, és amb les administracions públiques, que

I quin és el futur? Dependrà de qui més ens acompanyi. Si tots els que som hem aconseguit això... ànim, veniu!!! Això potser només és el començament d'un gran treball que demana creativitat, intel·ligència, perseverança i paciència. La victòria final està forjada amb derrotes parcials, i no cal esperar per començar a emprendre, ni tenir èxit per perseverar.

Roger Caballé

EDITORIAL

Després de 10 anys hem fet el primer butlletí!!. Es pot pensar que podria fer-se'n un cada any com a mínim, amb tota la raó, però sempre els fets mediambientals del nostre voltant no ens deixen dedicar els esforços necessaris a temes de comunicació o en aspectes més lúdics.

Tan de bo que dins l'Associació poguéssim repartir feines de butlletí, d'accions, de passejades naturalistes; però tant l'absència de local com el nombre de compromisos del dia a dia no ho fan possible. Es clar que també els nostres governants hi posen de la seva, amb el projecte del Centre Direccional, els abocadors contaminants, la poca efectivitat en la lluita contra la contaminació,.... I ens fan estar ben entretinguts.

Especialment intens ha estat la feina en defensa de la Via Verda a Cerdanyola que correspon a tota la Plana del Castell. La destrucció de dues terceres parts duta a terme des de l'Ajuntament, ha provocat en molts moments un enfrontament de posicions entre els que defensem els valors naturals de la Plana i aquells que hi volen construir. El que l'equip de govern s'esforça en anomenar Via Verda és tan sols una franja, a tocar de Sant Cugat, que deixa de complir el paper de zona de transició i de connectivitat del conjunt de la Plana.

El cert és que, sense voler ser "alarmistes", la situació global i local no és la més satisfactòria des del punt de vista mediambiental. També els hi deien "alarmistes" als que avisaven ja fa anys, sobre els perills de contaminació i d'accidents nuclears i sobre l'efecte hivernacle i el canvi climàtic.

L'Associació Cerdanyola Via Verda està compromesa amb la gent i l'entorn que l'envolta, persegueix aconseguir un món millor per tal de poder-lo deixar a les properes generacions. Aquesta feina xoca massa sovint amb els interessos econòmics i crea confrontació en les propostes, però dins la modèstia de la nostra capacitat, tenim la vocació de voler influir tant en els governants com en les actituds de la gent del carrer. No ens creiem tenir tota la raó, però si creiem i defensem les raons de la veritable sostenibilitat. I és en el sentit de dialogar, proposar i també reivindicar, que volem continuar treballant.

Darreres enquestes publicades situen els problemes mediambientals en el 23è lloc de les preocupacions ciutadanes, certament les dades conviden a reflexionar-ne, però mai a defallir. La feina informativa i de conscienciació feta per pocs va arrelant dia darrera dia.

Altres han de jutjar el paper fet durant aquest deu anys per L'Associació Cerdanyola Via Verda, però en la convicció del que defensem, volem continuar deu, quinze o més anys cercant la millor convivència dels éssers vius i la Terra en la que habiten.

Volem agrair a tots aquells i aquelles que han estat treballant a l'Associació i als que ens han animat a seguir.

El butlletí és extens en aportacions i no cal llegir-se'l d'una tirada, potser el proper no trigarà tant. Et convidem a què un cop llegit el passis a d'altres que puguin interessar-se, la taca ecològica pot escampar-se.

Salut i Gràcies

LA PLANA QUE VOLEM

La plana del castell de Sant Marçal té un alt valor natural doncs es tracta d'un espai lliure obert que suposa un element de diversitat en el paisatge de la zona, on predomina d'una banda el bosc de Collserola i de l'altra la ciutat i les carreteres. Els conreus, torrents, marges i bosquetó proporciona aliment, recer i protecció a multitud d'espècies animals; ja siguin les pròpies d'espais oberts com ara; gafarrons, cadeneres o pinsans, serps i sargantanes i d'entre els mamífers eriçons i ratolins de camp o bé d'altres que depenen d'aquest ambient per alimentar-se com ara el toixó, la guineu i rapinyaires forestals; aligot, astor .

A banda de l'indiscutible interès per sí mateix, l'espai de la plana és de cabdal importància pel seu contacte amb la serra de Collserola. En aquest sentit, actualment és la única superfície d'aquestes dimensions que limita amb el parc deixant-lo "respirar" abans de trobar-se amb un continu urbà o d'infraestructures.

És important dir que aquest espai que amb tanta força ens oposem a que sigui ocupat per formigó, és també l'àmbit d'inici de la connexió natural entre Collserola i Sant Llorenç del Munt, la coneguda Via Verda St. Llorenç-Collserola.

Finalment un valor gens menyspreable de la plana és també l'estètic, o si es vol dir així, el romàntic, ja que la plana forma part del nostre paisatge i de la nostra memòria

Anna Tenés

IMPACTES AMBIENTALS AL CENTRE DIRECCIONAL

Aquest és un resum dels impactes ambientals inclosos en el document oficial del planejament urbanístic – 2004. Està basat en l'"Estudi d'impacte ambiental" que forma part del document, oficial i públic, anomenat "Modificació del pla parcial del Centre Direccional", elaborat per l'Administració l'any 2004. El document descriu 48 impactes ambientals. Alguns d'ells estan catalogats com a SEVERS i/o IRREVERSIBLES, i es reconeix que ho seran malgrat s'apliquin les mesures paliatives recomanades en el mateix document. Vegeu-ne alguns exemples:

L'impacte sobre la vegetació: Serà un impacte SEVER i en molts casos IRREVERSIBLE per la pèrdua de biomassa vegetal. Es perden: els camps de conreu (paper bàsic per al medi natural), la vegetació de marges (rica en ecosistemes i biodiversitat) i la vegetació de ribera (desapareixen cursos d'aigua o se'n modifiquen). La compactació del sòl, l'asfalt i el formigó, la poca infiltració de l'aigua, l'augment de contaminants, l'increment de risc d'incendis., etc. són algunes de les causes d'aquest greu impacte.

L'impacte sobre les aigües subterrànies: A la zona, hi ha dos aqüífers que es veuran afectats pel canvi d'ús del sòl. Les excavacions els malmetran i els fo-

naments dels edificis els fragmentaran. La impermeabilització de les terres, per la compactació i l'asfalt, impedirà la filtració de l'aigua de pluja, a la vegada que aquesta correrà més contaminada per l'augment de contaminants en suspensió a l'aire. A més, no hem d'oblidar que els abocadors antics i clausurats que hi ha a la zona s'assenten en un altre aqüífer.

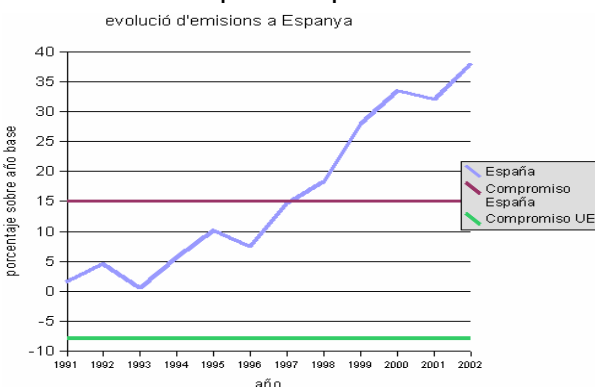
L'impacte sobre la qualitat de l'aire:

Hi haurà una notable disminució de la qualitat de l'aire per l'increment de les fons de combustió, com són la mobili-

tat, les calefaccions, els aires condicionats, etc. i per l'augment del consum energètic. L'impacte causat pels gasos tòxics, que emeten actualment els abocadors clausurats que hi ha a la zona, està considerat com a SEVER.

L'impacte sobre el clima: Pel que fa al microclima, s'afirma que a Cerdanyola hi haurà un augment de les temperatures causat per la pèrdua de massa

vegetal, l'acumulació de la calor al formigó, l'augment de les fonts de calor (la mobilitat, el consum energètic,...), la disminució de la circulació de l'aire per la trama urbana, etc. Pel que fa al macroclima, Cerdanyola n'augmentarà la contribució a l'escalfament global del planeta amb un increment de 80.000 tones anuals de gasos d'efecte hivernacle. Aquest és un impacte SEVER causat per l'increment de la mobilitat i l'augment de les necessitats energètiques. Segons l' "Estudi d'Impacte Ambiental" aquest serà un impacte SEVER malgrat que s'apliquin mesures en transport públic i en eficiència energètica.

L'impacte sobre la fauna: Serà SEVER i en molts casos IRREVERSIBLE, sobretot a causa de destruir-ne els seus hàbitats. Actualment hi ha (abans de l'inici de les obres) 19 espècies de mamífers: 2 protegides per la Directiva Europea d'Habitats i 2 en perill d'extinció en aquesta zona (mustela i fagina); 102 espècies d'ocells: 74 d'interès especial, 2 catalogades com a Vulnerables (antesala d'estar en perill d'extinció) i 18 protegits per la Directiva Europea d'Habitats; 9 espècies d'amfibis (molt afectats actualment per la mala

qualitat de les aigües dels torrents): 6 d'interès especial i 5 protegits per la Directiva Europea d'Habitats; 15 espècies de rèptils (molt afectats actualment per la mala qualitat de les aigües dels torrents): 11 d'interès especial i 3 protegits per la Directiva Europea

d'Habitats.

L'impacte sobre els torrents i les rieres: Els canvis que hi haurà a la conca de la riera de Sant Cugat seran d'impacte SEVER i IRREVERSIBLE. Afectaran un total de 6 cursos d'aigua. Augmentaran la contaminació de les aigües per l'assentament urbà. S'hauran de fer importants obres d'enginyeria i d'arquitectura per tal d'evitar l'erosió i les grans crescudes del cabal de la riera de Sant Cugat o riera Major, pel ràpid i perillós lliscament de l'aigua de pluja sobre la zona urbana impermeable per l'asfalt i el formigó. Aquest fet pren més rellevància actualment perquè, a causa de l'escalfament global del planeta, les pluges són escasses i més intenses. A més, s'incrementarà notablement el consum d'aigua del municipi, tant per l'augment de població com pel rec de les zones verdes urbanes (on ara hi ha conreus de secà).

L'Associació Cerdanyola Via Verda considera que pretendre "urbanitzar de forma sostenible" a la Plana del Castell és una incongruència intel·lectual (sinó una fal·làcia). L'Associació considera que si l'Ajuntament de Cerdanyola i la Generalitat de Catalunya volen aplicar criteris de sostenibilitat a la Plana, les accions a emprendre són les d'evitar-ne el pla urbanístic previst, protegir-ne jurídicament l'espai agrícola, sanejar-ne els abocador i evitar-ne de nous, regular-ne les activitats econòmiques de la zona, recuperar-ne la salut de les rieres i difondre els valors d'aquest espai. L'Associació considera que l'edificació sostenible pot tenir lloc en els espais disponibles que hi ha dins la trama urbana actual i aplicant-la a rehabilitar-ne els edificis.

Rosa Guallar

SALUTACIONS

Un agraïment molt sincer en nom de L'ACVV

Felicitats però sobretot gràcies a vosaltres que per bé o per mal sabeu mes que ningú el que suposa la pressió, la fragmentació i fins i tot l'aïllament ó la pèrdua de biodiversitat, tant des del punt de vista del territori, com dins de la vostra associació .

I ,si us plau, no canvieu ni el nom (no encara), ni la línia de treball basada en el rigor i la coherència, ni tampoc els dibuixets d'animals amb els que ens obsequieu en les campanyes

Francesc Llimona (Biòleg)
Can Balasc. Collserola

Via Verda: 10 anys de lluita pel territori a Cerdanyola

Per sort, segueix havent-hi gent que aposta per lluitar tota la vida. El possibilisme no hi pot tenir cabuda; tampoc no té sentit quan del que es tracta és de poder traspasar dignament la terra heretada a les properes generacions. En aquests temps que ens toca viure, quan amb una campanya de màrqueting s'esborren les petjades impreses sobre la terra cremada, cal saludar que encara hi hagi gent disposada a desemmascarar les mentides que ens assetgen. Ni Centre Direccional, ni Túnel d'Horta, ni abocadors encoberts o per encobrir...

Per sort, com dèiem, encara existeix gent que estima el món que l'envolta. És la gent més necessària.

Maurici Jaumandreu (PAS)

Als que no creiem en el creixement il·limitat, als que no volem mans lliures a l'especulació immobiliària, l'existència de l'associació Via Verda ens ajuda a recordar que no s'hi val jugar amb el patrimoni natural. Amb la destrucció d'espais verds i l'extinció de les espècies, no tan sols es castiga el paisatge sinó que hipotequem, irreversiblement, la nostra qualitat de vida

Isidre Grau (Escriptor)

Via Verda: felicitats per la bona feina

En primer lloc vull felicitar l'Associació Cerdanyola Via Verda (ACVV) pel seu desè aniversari i per la tasca i les activitats que durant tots aquests anys ha tirat endavant.

L'ACVV és una associació que va néixer per a fer propostes davant dels grans reptes que Cerdanyola del Vallès, en matèria de protecció del medi ambient, havia d'afrontar. En aquest sentit, amb el seu treball i les seves propostes, l'ACVV ha aconseguit jugar un paper important en la determinació final del model d'urbanització de la Plana del Castell.

La major protecció del corredor biològic de la via verda s'ha aconseguit, entre d'altres qüestions, pel treball fet en aquest sentit des de l'ACVV. És cert que el projecte final no és del gust de tothom, però això és un fet que passa em qualsevol projecte públic col·lectiu.

Amb fets com aquest es demostra que les organitzacions cíviques com l'ACVV, amb les seves propostes i les seves activitats, són necessàries per a enriquir i aportar diferents perspectives a la vida política i social de la ciutat.

És per això que animo l'ACVV a continuar amb la bona feina feta durant aquest decenni que ara es commemora.

Antoni Morral i Berenguer (Alcalde)

Deu anys de dir que tenim dret a viure

Quan la iniciativa pública i moltes agrupacions de veïns (cíviques, culturals, artístiques, etc) no tenen cura de preservar el medi ambient igual o millor que les generacions precedents ens el van llegar, és quan sorgeixen iniciatives noves, al marge del poder públic i econòmic i de moltes associacions ciutadanes.

L'Associació Cerdanyola Via Verda ha arribat als deu anys des de que un grup d'entusiastes cerdanyolencs va començar a treballar per salvar allò que quedava del vell patrimoni ambiental local. La idea motriu ja dóna compte por on van les coses. Fer un llarg corredor que uneixi les serres de Sant Llorenç i Collserola, a través d'un espai fortament degradat per assentaments urbans i industrials principalment. La desfeta ha estat considerable i ara cal preservar allò que queda, sempre amb l'amenaça que a la propera malifeta l'acabin retallant de nou.

Enhorabona i endavant. La vostra tasca val la pena.

Miquel Sánchez (Historiador)

Si dic aire,
parlo d'espai
Si parlo d'espai,
dic paisatge

Si dic mur,
parlo de laberint
Si parlo de laberint
dic urbs

Tot el meu suport als meus amics defensors da la Via Verda

Marutxi Beaumont (Pintora)

En la burla, en l'oblit
que punyent és l'espasa !

Via Verda (AVVC) demostra que una societat civil activa i participativa, és possible.

A major democràcia, menor corrupció, i a menor democràcia, major corrupció. A Cerdanyola com a l'Estat espanyol estem regits per una democràcia de baixa intensitat. El despreci, les agressions i desqualificacions que rebem els creients i defensors del medi i del territori és una mostra de la manca de credibilitat democràtica d'alguns governs locals i nacionals, on predomina el personalisme i el partidisme per damunt del bé general. Gràcies a associacions com Via Verda que amb la seva lluita constant ens dóna esperança als activistes amb segell democràtic per continuar treballant, per fer més nostra i equilibrada a Cerdanyola. Feliç 10è aniversari !

Francesc-LL. Rodríguez (Els Verds)

Des del setmanari Cerdanyola al Dia us felicitem pel vostre desè aniversari. Durant aquests deu anys, la constància, la perseverança, la qualitat i quantitat de les activitats i la sòlida base de les vostres reivindicacions, han estat la vostra bandera. Esperem que seguiu amb aquesta empenta! Feliç dècada!

Cerdanyola al Dia

"Per molts anys us voldria agrair el vostre esforç per intentar defensar el cel, la terra, les aus, els conills, els senglars, els pins, els roures, les aigües de les fonts, de les rieres, les flors, els camins, l'aire, el futur i les esperances de la gent de bona voluntat !"

Josep Mª Riera (escriptor)

EL FRAU DE LA VIVENDA AL CENTRE DIRECCIONAL

Potser l'únic argument que el govern local fa servir per tractar de justificar l'edificació del Centre Direccional és la necessitat de comptar amb habitatges de protecció oficial, en un moment en què resulta molt difícil tenir-hi accés. Sembla que, ells mateixos, assumeixen que la pèrdua de la via verda a la Plana del Castell és un preu que hem de pagar per obtenir aquest benefici. Això no obstant, la més senzilla anàlisi del comportament del govern municipal al voltant d'aquesta qüestió demostra que l'edificació d'habitatges protegits no n'és una prioritat, alhora que els molesta que ho sigui.

En primer lloc, s'observa amb estupor el fet que l'Ajuntament de Cerdanyola ha obert una oficina d'informació sobre habitatge i, en canvi, en més de quatre anys de govern no s'ha edificat cap habitatge protegit a Cerdanyola; si se sol criticar el govern per acusar-lo que només es preocupa de la propaganda, aquest en seria, segurament, l'exemple més extrem.

A més a més, l'Ajuntament de Cerdanyola ha signat dos convenis amb els ajuntaments del Prat de Llobregat i de l'Hospitalet, en els que els cedeix 110.416,50 i 20.000 metres quadrats per edificar-hi habitatges de protecció oficial, en el segon cas totalment i de manera irrecuperable

per al nostre municipi. Si veritablement hi hagués interès per promoure habitatge protegit, una decisió com aquesta seria impossible.

És important ressaltar que en cap cas és obligatori que els habitatges es construeixin a la Plana. El govern local, si volgués, podria programar zones adients dins del mateix casc urbà de Cerdanyola per edificar-les.

D'altra banda, l'Ajuntament sempre ha procurat reduir, al mínim, el número d'habitatges protegits a la Plana, fent-los tan grans com fos possible i arribant fins i tot a haver-ne de modificar el planejament perquè no complien la Llei. La darrera idea que han presentat és que una part del sòl residencial per a habitatges protegits es dediqui a zones comercials. Si veritablement ens preocupa que la gent de Cerdanyola pugui accedir a un habitatge, el que no hauríem de fer en cap cas és construir tots els habitatges de cop sinó al ritme que calgui.

En canvi, sembla que no hi ha cap interès en explicar a la ciutadania que la majoria dels habitatges que s'edificaran (si no ho evitem) al Centre Direccional són de renda lliure,

i d'aquests sembla que el govern no està disposat a renunciar-ne a cap ni dedicar-los a usos comercials. L'únic canvi, respecte del planejament anterior, està en el fet que es preveu un barri residencial d'alt nivell i per això els pisos seran tots de 130 metres quadrats. Cal preguntar-se quanta gent de Cerdanyola els podrà pagar i caldria preguntar-se també per què darrerament l'Ajuntament planeja dotar aquest barri de tota una serie d'equipaments que la resta de la ciutat no té, però que acabarem pagant igualment entre tots.

Tot això ens porta a veure què és el Centre Direccional en realitat; el Centre Direccional no és altra cosa que la manifestació més clara de la voluntat política d'aquest govern d'edificar un nou barri privilegiat per a un sector social molt determinat (gent d'alt poder adquisitiu), a costa dels diners i el patrimoni natural de tots nosaltres, un barri al qual l'alcalde es refereix com "la nova ciutat" i en la que sembla que els habitatges protegits, en realitat, molesten. Estem davant d'una de les pitjors manifestacions de la política de la dreta.

Jorge Haro

Les polítiques d'habitatge: un motor econòmic per als Ajuntaments i alhora una destrucció del patrimoni natural.

El planejament actual preveu la construcció d'habitatges fins i tot a sobre d'abocadors amb residus perillosos.

LA PUNTA DE L'EDU EN DEU ANYS: Una visió amb ulls crítics

QUAN VEUREM ...

... carrils útils i segurs per a bicicletes per la ciutat?

... Collserola declarada Parc Natural?

... una ciutat amb nivells de contaminació de l'aire no perillosos per a la salut?

... les dades reals de la contaminació de l'abocador de Can Planes?

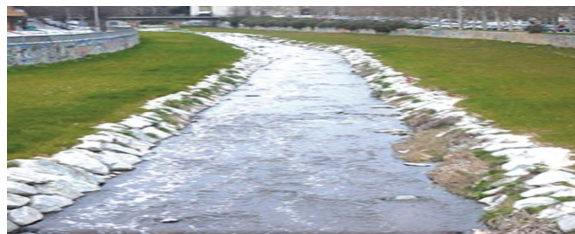
... la generalització de les Plaquas Solars a tots els edificis públics i privats?

... el compost que es fa amb els nostres residus orgànics?

... un Riu Sec amb aigües permanentment netes?

**CONTINUEM DIENT NO A MÉS INFRAESTRUCTURES A COLLSEOLA
NO AL TÚNEL D'HORTA**

Collserola continua sense ser declarada Parc Natural, i les infraestructures projectades que la travessen continuen vigents.

Estem veient com els ajuntaments que envolten la serralada continuen veient-la com una necessitat d'expansió, o d'utilització, per solucionar l'increment de la mobilitat provocada pel creixement urbanístic desmesurat.

El túnel d'Horta n'és un clar exemple. Quan es manifesta la possibilitat de retirar-lo del planejament, donant la raó a reivindicacions manifestades reiteradament, l'alcalde de Cerdanyola aposta per construir-lo per a ús ferroviari, allunyant-se cada cop més dels plantejaments ecologistes. El canvi d'opinió també en aquest tema és conseqüència de la necessitat de donar sortida als milers de nous habitants que es volen ubicar al Centre Direccional. Volem recordar que tant l'alcalde actual com la seva formació política (ICV- EUiA) s'havien manifestat en contra del túnel d'Horta tot proposant d'altres alternatives. Per què ara han canviat de parer també en aquesta agressió a Collserola?

Nosaltres continuem dient NO perquè:

- Hi ha alternatives de mobilitat en cas de necessitat, com ampliar la línia de Montcada o els carrils directes per a Bus o vehicles plens.
- Significaria un línia fèrria sense estacions intermèdies perdent tot el valor de comunicació eficient.
- Fragmentaria i degradaria Collserola.
- Tot i que fos soterrat completament afectaria els aqüífers de la serralada i n'afectaria les zones d'entrada i sortida. A Cerdanyola, es trobaria a la zona des de Montflorit fins la B-30.
- La ciutat sostenible no ha de ser un eslògan politico-publicitari sinó una pràctica quotidiana.

Perquè la ciutat sostenible no ha de ser un eslògan politico-publicitari sinó una pràctica quotidiana

RETIRADA IMMEDIATA DEL TÚNEL D'HORTA I DE LES GRANS INFRAESTRUCTURES DEL PLA GENERAL METROPOLITÀ (PGM) SOBRE COLLSEOLA

NO EL VOLEM!

ARTICLE**EL DECREIXEMENT SOSTENIBLE**

Síntesi que intenta resumir algunes idees sobre aquest model de desenvolupament, basada en opinions de Serge Latouche, Ramón Caralt i Vicente Manzano

El concepte de decreixement sostenible és ara per ara tan sols una idea que cal anar omplint de contingut, però què malgrat ser força incipient (començaments del 2000), ja està creant una nova visió del món i alhora una oposició, pel fet de plantejar un canvi en "el sistema". El decreixement, per a Serge Latouche (principal ideòleg), és una possibilitat d'atrevir-se a pensar un món diferent i sobretot de 'sortir de l'economia', ja que la forma de vida actual i el model econòmic que en resulta no són 'ni sostenibles, ni desitjables'. Una bona definició tracta el decreixement com una gestió individual i col·lectiva basada en la reducció del consum total de matèries primeres, despesa energètica i reducció de les ocupacions especulatives del territori; defensant una disminució conscient i responsable de la febre consumista.

Els detractors argumenten que el fet de disminuir el consum també disminueix la producció i per tant l'ocupació; també que es desconsideren les necessitats de creixement dels països no privilegiats i, afegeixen, que representaria un retorn a d'altres èpoques anteriors, un retrocés i un retall al progrés i a l'evolució. La veritat és que el sistema de producció per al consum genera un fort desequilibri en el nostre planeta, el creixement en el consum condiciona uns estils de vida que depenen bàsicament dels béns materials. Aquesta tendència consumista comporta alhora individualisme, insolidaritat, més necessitats econòmiques, més estrès i amb una important deixadesa en les responsabilitats (familiars, comunitàries, etc.).

El nostre planeta és finit en recursos, i cada cop els límits són més propers. D'aquesta constatació va aparèixer la idea del "creixement sostenible", basat en la satisfacció de les necessitats sense hipotecar les de les properes generacions (adoptada per grups d'esquerrers). Es basa en preservar el medi ambient, l'ús racional de l'energia i la reducció de les energies no renovables; això sí, sense qüestionar "el sistema".

Actualment els conceptes de sostenibilitat, creixement sostenible, i també els consells de moderació en el consum són utilitzats i apropiats pels poders econòmics, que es basen en el binomi producció-consum, i també pels poders polítics que a la fi gestionen aquest sistema. Malgrat aquesta possibilitat de creixement sostenible (molts cops només són paraules i no fets), la disminució de les matèries primeres i el creixement de la població amb les seves pròpies necessitats, el fan també inviable, ja que com he dit el planeta és limitat. Els defensors d'aquest model tenen gran esperança en la ciència i la tecnologia del futur per mitigar-ne els efectes, però el que està succeint realment és que la tecnologia s'utilitza principalment per augmentar el consum i disminuir la mà d'obra, fet invers al perseguit. Per exemple, es produeixen vehicles molt més eficients, però es fomenta l'increment del parc de vehicles. Globalment empitjorem. És evident què la reducció en el consum produeix alhora una reducció en la producció, ... però també en les necessitats de possessió. Es redueixen també les hores de treball necessàries per persona i per tant millora la seva capacitat de fruit de més temps lliure per realitzar altres tasques gratificants.

Per tant, l'alternativa a l'augment del "consum-producció-destrucció mediambiental" ha de passar per altres paràmetres englobats en la idea del decreixement sostenible. Partint del manteniment de tot el positiu aconseguit (coneixement, avenços tecnològics...), eliminant tot el negatiu (consumisme, expoliació...), defensant els patrons de convivència, potenciant l'oci, defensant el territori i el medi ambient, s'augmenta la qualitat de vida. En definitiva el decreixement sostenible és una transformació del sistema, on el canvi ha de ser voluntari i lliure, on l'associacionisme i els projectes col·lectius tenen un paper clau. Compartir conjuntament la lluita, amb el lideratge dels moviments socials transformadors i amb una societat altament participativa, ha de tenir un objectiu fonamental: canviar el sistema.

Àngel Gastón

Vegeu:

- Conferència Serge Latouche
http://www.sostenible.es/pubnoticia/inici.asp?p_idioma=1&p_id=419943
- Entesa pel decreixement
<http://www.decreixement.net/>
- ADENC: 20ª trobada d'entitats i plataformes en defensa del territori dels països catalans
<http://www.adenc.org/>

ELS ABOCADORS A LA PLANA SEGUEIXEN VIUS.

Grup de residus de l'ACVV

Com és què no es parla públicament de la situació dels abocadors de la Plana? Aquesta pregunta que molts ciutadans, que coneixem la gravetat de la situació, ens fem no està essent resposta ni tan sols quan s'estan plantejant canvis en el projecte del Centre Direccional.

En aquest darrers anys s'han descobert antics abocadors a la zona de la Plana del Castell, just on es vol construir el macroprojecte de Centre Direccional. Si als que ja hi ha afegim el que s'està omplint "al forat de Sugranyes", s'evidencia una saturació de residus en una zona on es volen ubicar també 13.000 nous habitants i una intensa activitat industrial a l'anomenat Parc de la Ciència.

Tenint present l'important grau de contaminants perillosos i l'aportació de nova matèria orgànica, no es pot "amagar" com s'abordarà la descontaminació dels sòls i el seu seguiment en el temps. És a dir, el què, el com i el quan de l'actuació per deixar els sòls descontaminats i sense risc per a la salut humana.

Un milió de tones a l'abocador Elena. Entre 100 i 150 mil de matèria orgànica

En aquests moments existeixen els següents abocadors coneguts pendent d'actuació:

- Can Planas. Situat entre el Castell i l'antic cementiri, amb residus molt perillosos, desprèn gasos i lixiviats. L'Ajuntament fa mesos que ho està estudiant i pendent, encara, de proposta d'actuació. Damunt d'aquesta zona, s'hi volen construir habitatges. A tocar de l'església de Sant Martí, hi ha residus de crom hexavalent altament tòxics.
- Montserrat 2. Antic abocador de residus orgànics situat al costat de l'extracció de Sugranyes. .i ho han descartat perquè no s'hi pot edificar al damunt. Han hagut de modificar el Pla urbanístic per poder traslladar aquests edificis a la zona de Via Verda que s'havia de protegir."
- La zona de rebliment a la zona d'Àrids Catalunya amb possible existència de residus de fibrociment, prop de l'autopista. Els estudis encara no són coneguts. És una zona situada damunt el reducte de Via Verda del planejament de Centre Direccional.
- Nou abocador de residus al costat de Ceràmiques Sugranyes. En una extracció d'argiles s'abocaran 1 milió de tones de residus domèstics amb un contingut, segons diuen, d'entre un 10 i 15% de matèria orgànica procedent de l'Ecoparc de Montcada. D'acord amb dades fiables, se sap que el contingut orgànic és molt superior a l'anunciat per l'Administració.

Aquests són els abocadors coneguts i desconeixem si n'hi ha més, però cal abordar-ne ja la solució tot evitant el risc per als propis edificis (les conduccions, els fonaments), de contaminació d'aquífers i de perill per a la salut.

Sempre hem cregut que l'existència d'aquests i la seva situació són prou motius per aturar el projecte del Centre Direccional, fent una moratòria, un estudi de situació real i clara a la llum pública i el replantejament del projecte. Les presses i les necessitats econòmiques que se'n deriven poden, a la llarga, passar factura al medi i també a les persones.

És per això que hem fet saber a les administracions la nostra voluntat de participar en una comissió de seguiment i en el Consell de Medi Ambient, on puguem controlar les actuacions a fer en el tema dels abocadors i residus en general, i les possibles rectificacions en el projecte de Centre Direccional.

⇒ **SI AL TRANSPORT PÚBLIC !!**
⇒ **SALVEM COLLSEROLA !!**

Allò que esdevé a la terra,
esdevé també als fills de la terra.

Cabdill Seattle 1855.

